

ข้อบังคับสภาสถาปนิก
ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
ของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(6)(ข) และมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 39 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาสถาปนิกโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาสถาปนิก ออกข้อบังคับว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วย คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2544”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่ออกให้โดยสภาสถาปนิก
“ผู้ขอรับใบอนุญาต” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

“วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” หมายความว่า วิชาชีพสถาปัตยกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 1

บุคคลธรรมดา

ข้อ 4 ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดา จะต้องมีความประพฤติดีและไม่มีความประพฤติต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) เป็นสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกวิสามัญของสภาสถาปนิก

(2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นขอรับใบอนุญาต

(3) ผ่านหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมแต่ละระดับในแต่ละสาขา

ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

(4) ผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับหลักปฏิบัติเบื้องต้นในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมในหลักสูตรที่สภาสถาปนิกรับรอง

(5) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่สภาสถาปนิกเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม เว้นแต่ได้รับโทษตามคำพิพากษาและพ้นโทษแล้วเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่าห้าปีนับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

(6) ไม่อยู่ในระหว่างถูกศาลสั่งห้ามประกอบวิชาชีพ

(7) ไม่เป็นผู้ต้องห้ามมิให้ยื่นขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 65 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก

พ.ศ. 2543

หมวด 2

นิติบุคคล

ข้อ 5 ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลจะต้องมีความประพฤติดีและไม่มีความประพฤติต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(2) มีวัตถุประสงค์ในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามที่ได้ระบุไว้ในรายการจดทะเบียนนิติบุคคลหรือในหนังสือบริคณห์สนธิ

ถ้าเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นช่วงเวลาที่กำหนดอันหนึ่งหรือเพื่อกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้บอกกาลกำหนดดังกล่าวหรือการกระทำดังกล่าวนั้นไว้ในคำขอรับใบอนุญาตของนิติบุคคลนั้นด้วย

(3) จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน หรือจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้เป็นกรรมการของบริษัท หรือจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือ

หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียว หรือกรรมการผู้จัดการของบริษัทผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียว หรือผู้มีอำนาจบริหารสูงสุดแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล เป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาต

(4) จะต้องมีผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตระดับที่ไม่ต่ำกว่าสามัญสถาปนิกอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นสมาชิกในคณะผู้บริหารหรือเป็นลูกจ้างประจำของนิติบุคคลนั้น

(5) ไม่มีบุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา 65 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543 เป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการหรือเป็นผู้บริหารของนิติบุคคลนั้น

(6) ไม่เป็นนิติบุคคลผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ล้มละลาย

(7) ไม่เคยถูกสภาสถาปนิกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพราะประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม เว้นแต่มีสิทธิขอรับใบอนุญาตใหม่ตามมาตรา 65 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543

ประกาศ ณ วันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2544

(นายปรีดี บุรณศิริ)

นายกสภาสถาปนิก

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 119 ตอนพิเศษ 19ง วันที่ 4 มีนาคม 2545